

Sajarah Sing Kaumpet saka Ayat Patang Puluh — Nomer Pitung Welas

Bebaya Kapindho - Bagéan Papat

Jeff Pippenger

2026-06-25

627, 632 lan 637

“Konci” kang mbukak jugangan tanpa dhasar iku perang Nineveh, kang kalakon ing taun 627, limang taun sadurunge Mohammed séda ing taun 632. Limang taun sawisé iku, ing taun 637, pasukan Muslim ngrebut kutha krajaning Persia, salah siji saka loro kakuwatan adidaya gedhé kang mèlu ing perang Nineveh. Kedadéan iki kanthi nggegirisi ngowahi imbang kakuwatan ing Wétan Tengah. Perang Nineveh ing taun 627 nguras kakuwatan Kakaisaran Persia, lan sepuluh taun sawisé iku Kakaisaran Persia rampung.

Asor—782

Sasatus sèket sèket sèket sèket sèket taun sawisé sédahe Mohammed ing taun 632, ing Kampanye Abbasiyah taun 782, bala tentara Abbasiyah (kacarita watara 95.000 wong) ngluncuraké invasi gedhé menyang tlatah Bizantium ing Asia Cilik (Turki modhèren). Wong-wong mau maju nganti tekan Chrysopolis, pas ing sabrang Selat Bosporus saka Konstantinopel—teka banget cedhak karo ibukutha Bizantium. Wong Bizantium, ing sangisoré Maharani Irene, nandhang kalah abot. Minangka akibaté, wong Bizantium kapeksa nandhatangani gencatan senjata telung taun sing ngasoraké, kanthi sarujuk mbayar upeti taunan sing gedhé (watara 70.000–90.000 dinar emas) lan nyerahaké sandhangan sutra sarta para sandera. Kampanye iki dadi salah siji saka serbuan Abbasiyah paling gedhé lan paling kasil menyang tlatah Bizantium sajrone abad ka-8. Prastawa iki nduduhaké saya mundhaké kakuwatan Khilafah Abbasiyah lan terus mudhune Kakaisaran Bizantium.

Lima sasi

Ing Wahyu pasal sanga, “limang sasi” kang padha karo satus sèket taun kasebut kaping pindho: sapisan ana ing ayat lima lan sapisan manèh ing ayat sepuluh.

Lan marang wong-wong mau kaparingaké, supaya aja matèni wong-wong iku, nanging supaya padha disiksa limang sasi; lan siksaané kaya dene siksaané kalajengking, manawa nyengat manungsa. Lan ing dina-dina iku manungsa bakal padha ngupaya pati, nanging ora bakal nemu; lan bakal padha kepéngin mati, nanging pati bakal mlayu saka wong-wong mau. Lan wujud walang-walang iku kaya jaran sing wis disiyapaké kanggo perang; lan ing sirahé ana kaya makutha kaya emas, lan rainé kaya rai manungsa. Lan padha duwé rambut kaya rambuté wong wadon, lan untuné kaya untuné singa. Lan padha duwé tamèng dhadha, kaya tamèng dhadha saka wesi; lan swaraning swiwiné kaya swaraning kréta-kréta kanthi jaran akèh sing padha mlayu menyang peperangan.

Lan padha duwé buntut kaya kalajengking, lan ana sengat ana ing buntuté; lan kakuwatané ana kanggo nyilakani manungsa limang sasi. Wahyu 9:5–10.

Ana rong periode sunnat wektu kenabian sing béda-béda, sabené suwéné satus sèket taun, ing kalasangka kaping lima saka Wahyu pasal sanga. Sing kapisan diwiwiti saka sédaé Mohammed ing taun 632 nganti tumekaning asoré Maharani Irene saka Roma Wétan ing taun 782. Pasal sanga ngenali mungulé Islam kanthi cara kang rinci banget. Wiwit saka manunggaling para suku ing taun 606, nganti perang Nineveh ing taun 627, nganti sédaé Mohammed ing taun 632, banjur tekan kalahé Persia ing taun 637, munggah lan rubuhé Islam dilacak kanthi tliti ana ing Sabdané Allah kang kenabian. Islam saka Arab iku kakuwatan ing ramalan kasangsaran kapisan sing suwéné satus sèket taun. Panyawijiné para suku déning Mohammed ing taun 606; banjur perang Nineveh sing dadi “kunci” ing taun 627, disusul déning ramalan Mohammed ngenani karuntuhan Persia lan Roma watara taun 628, banjur tumuju marang sédaé ing taun 632. Tanggal-tanggal iki makili runtutan prastawa kang tinamtu ing garis Islam.

Satus sèket sèket taun sawisé Mohammed séda ing taun 632, pusat kakuwatan Islam ngalih saka Arab menyang Turki, nalika iku ngusir Roma Wétan nganti mundur tekan Konstantinopel. Bilai kang kapisan nggambarake Islamé Arab, lan bilai kang kapindho nggambarake Islamé Turki. Ing sajroning bilai kang kapisan, loro ramalan wektu satus sèket taun padha nandhani béda antarane Islamé Arab lan Islamé Turki, kaya déné kang kaandharake ing pamecahan bebener kang padha antarane bilai kang kapisan lan bilai kang kapindho.

Satus sèket sèket sèket taun kang kapisan diwiwiti kanthi ambruké Persia lan dipungkasi nalika Roma kaiket ana ing sajroning témbok Konstantinopel. Mangsa kapindho sajroning sèket sèket sèket taun diwiwiti kanthi kamenangan Osman (uga sinebut Ottman) ing Nikomedia. Kamenangan Ottoman ing Nikomedia ngrujuk marang Pengepungan Nikomedia (İzmit jaman saiki, Turki), kang dumadi wiwit taun 1333 nganti 1337 nalika Sultan Orhan Gazi (putrané Osman I, pangadeg Beylik Ottoman), ngepung kutha Bizantium Nikomedia kang wigati. Kutha iku bisa bertahan pirang-pirang taun, nanging ing pungkasané nyerah ing taun 1337 amarga kaliren lan kurangé pasokan. Garnisun Bizantium diparengaké lunga menyang Konstantinopel. Nikomedia iku salah siji saka benteng utama Bizantium kang pungkasan ing Asia Kecil (Anatolia). Rubuhé kutha iku kanthi nyata mungkasi panguwasané Bizantium ing sapérangan gedhé Anatolia sisih kulon. Kamenangan iki maringi dalan marang Ottoman kanggo ngukuhaké kakuwatané ing Bitinia lan ngrembaka luwih adoh menyang Selat Bosphorus. Iki dadi sawijining watu undhakan utama tumuju panaklukan Konstantinopel déning Ottoman ing tembé (kang dumadi luwih saka satus taun sawisé, ing taun 1453). Pengepungan iki asring dianggep minangka salah siji kamenangan wiwitan kang wigati, kang ngowahi beylik Ottoman kang cilik dadi kakuwatan régional kang lagi munggah.

Nalika mangsa kapindho kang suwéné satus sèket taun ana ing sajroning kalasangka kapisan rampung ing tanggal 27 Juli 1449, Konstantinus pungkasan njaluk idin marang sultan Islam

supaya bisa munggah marang dhampar Rum Wétan, mula nandhang pangasorane kang padha karo kang dialami déning Maharani Irene ing pungkasaning satus sèket taun kapisan saka loro mangsa “limang sasi” ing Wahyu 9. Pangasorane ‘Maharani Irene’ lan uga ‘Konstantinus pungkasan’ iku dadi pralambang tumrap pangasorane wong Ottoman ing tembé, nalika ing pungkasaning ramalan wektu saka bilai kapindho, padha ngupaya pangayoman saka papat kakuwatan gedhé Éropah marang ancaman saka Mesir.

Pantheon

Para perintis kanthi bener mangertos lan mulang bilih ukara “panggonan pasucene kagulingaké” ing Daniel wolu ayat sewelas kaleksanan déning Konstantinus.

Inggih, piyambakipun ngluhuraken dhirinipun ngantos dumugi dhateng Pangéraning wadya, lan déning piyambakipun kurban padintenan punika dipunilangi, sarta papan pasucènipun kabucal mudhun.

“Papan suci” sing diidentifikasi ing kéné iku candhi Pantheon ing kutha Roma, lan “papane” candhi iku yaiku Roma. Roma “dicemplungaké mudhun” déning Konstantinus nalika dhèwèké milih mindhah ibukutha kakaisarané menyang Konstantinopel ing taun 330. Ayat sewelas gegandhèngan karo Wahyu telulas, lan ayat loro lagi ngenali prastawa-prastawa sing padha.

Lan kéwan galak kang dakdeleng iku kaya macan tutul, lan sikilé kaya sikilé bruwang, lan cangkemé kaya cangkem singa; lan naga mau maringi marang dhèwèké kakuwatané, dhamparé, lan wewenang kang gedhé.

Naga iku Rum pagan, lan Rum pagan nyerahaké “dhampar” panguwasané marang gréja Rum ing taun 330, nalika ibukutha dipindhah menyang sisih wétan, mula ninggalaké kekosongan panguwasa kang kanthi seneng dimanfaataké déning gréja kapausan. Nalika kita miwiti garis Rum wétan saka taun 330 nganti 1453, kita nemokaké yèn ing wiwitaning wangsit bab Rum wétan, kutha Rum diremehake déning panolaké Konstantinus marang Rum. Penginaan iku katunggal manèh lumantar Maharani Irene ing taun 782, ing pungkasaning satus sèket taun pisanan saka siksa. Loro-loroné penginaan mau katunggal manèh déning Konstantinus kang pungkasan.

Munggah lan Tiba kang Aneh

Kalasanangka kaping gangsal lan kaping enem ing Wahyu sanga maringi rincian bab ambruké Roma Wétan, lan uga nyathet munggah lan ambruké Islam. Inspirasi mratelakaké marang kita supaya nyinau “mungguh lan ambruk” karajan-karajan ing kitab Daniel lan Wahyu. Karajan-karajan mau nduwèni ciri-ciri dhéwé sing béda, kang gegandhèngan karo “mungguh lan ambruké” sing khas. Ambruké Yehuda kalakon amarga telung serangan marang Yerusalem. Wong Ibrani digawa menyang Babil, lan bakal bali miturut telung dhawuh, kang bakal miwiti 2.300 taun sing nuntun marang tekane telung malaékat menyang sajarah wiwit taun 1798 nganti 1844. Babil ambruk sajroning sewengi. Roma

buyar, lan ing sajroning kebuyarané mau ana loro aspek Roma kang katuduhaké miturut papané, yaiku Roma Kulon utawa Roma Wétan. Munggah lan ambruké karajan Ptolemaik lan karajan Seleukia ing sapratelon pisanan Daniel sewelas dadi pralambang tumrap munggah lan ambruké Roma kapausan. Paseksi mau mung minangka pungkasané crita Aleksander lan buyaré Yunani. Beda karo Roma, Yunani kabagi dadi papat pérangan sing pungkasané dadi loro. Roma kabagi dadi wétan lan kulon, lan sawisé iku Roma Kulon kabagi sacara kenabian dadi telu, minangka pralambang pamaréntahan Roma kang rangkep telu. Kanggo Roma Wétan, Konstantinus mbagi karajané marang telung putrané. Cetha yèn Roma Kulon lan Roma Wétan iku garis-garis sing sajajar, kang makili gréja Romawi lan nagara Romawi. Kanthi pamérangan rangkep loro iku, ana pamérangan rangkep telu salajengé. Yunani saka papat dadi loro, Babil sajroning sewengi, Yehuda telung serangan. Ing bab Islam, “munggahé” kagambaraké minangka “pangluwaran” lan “ambruké” minangka “pangekangan.”

Mundhake diwiwiti déning Mohammed lan padha dikendhalèkaké ing tanggal 11 Agustus 1840. Wong-wong mau dibébasaké lan banjur enggal dikendhalèkaké manèh nalika 9/11. Bubaraké pungkasan iki dumadi ing tanggal 7 Oktober 2023 lan wiwit wektu kuwi padha dikendhalèkaké ing Gaza. Islam bakal dibébasaké manèh kanggo nandhani ditegakké gambar kéwan mau. Garis sajarah kenabian Islam sing diwakili ing pasal sanga tekan sewelas ing kitab Wahyu, ngenali sajarah kenabian Islam saka bilai katelu. ‘Sajarah kenabian Islam saka bilai katelu’ uga diwakili déning malaékat kapitu lan uga malaékat katelu. Malaékat katelu teka ing tanggal 22 Oktober 1844 nalika malaékat kapitu wiwit muni. Malaékat katelu lan bilai katelu mlebu ing sajarah kenabian nalika 9/11. Wiwit 9/11 nganti tumekané angger-angger Minggu, sajarah kenabian saka bilai kapisan lan kapindho wis lan isih nglakoni pangulangan.

“Konci” perang Niniwe narik loro kakuwasan, Roma lan Persia, menyang sesambungan langsung lan ora kapisah karo Islam. Niniwe ngenali kanthi luwih cetha tinimbang wacana Kitab Suci liyane apa wae bab ambruké Roma kulon lan Roma wétan sing lumaku kanthi progresif.

Herod iku lambang naga; dhèwèké makili Roma. Naga ing pungkasaning jagad iku Perserikatan Bangsa-Bangsa. Ing wektu paugeran Minggu, karajan kaping nem rubuh, karajan kaping pitu wiwit, nanging wong-wong mau maringaké karajané marang karajan kaping wolu ing pestha ulang tauné dhéwé. Karajan kaping pitu nembe lair, lan langsung sarujuk maringaké karajané marang sundel Babilon sajroning sakjam, kaya kang dilambangaké déning Herod nalika njanjèkaké nganti separoning karajané marang Salome.

Pas ing titik nalika Amerika Serikat ambruk, Perserikatan Bangsa-Bangsa lair lan uni telu-lapis dileksanakake. Hérodès iku naga, lan Hérodias iku kapausan, lan Amerika Serikat iku Salomé. Hérodès ana ing sawijining aliansi palakrama kang ora sah, awit dhèwèké omah-omah karo garwané seduluré, lan ing tataran profetik dhèwèké ana ing sesambungan incestuous karo Salomé, amarga cetha yèn dhèwèké kasmaran napsu marang dhèwèké nalika Salomé njogèd. Naga iku nduwèni sesambungan karo ibu lan putri. Iki wigati kanggo

dideleng nalika panjenengan netepake yèn Rum Kulon lan Rum Wétan makili church craft lan statecraft manut uruté. Rum, karajan kaping papat ing ramalan Kitab Suci, kanthi profetik nduduhaké kapausan lungguh ing dhampar, lan kanthi mangkono Rum dadi pralambang tumrap Amerika Serikat kang bakal sapisan manèh nduduhaké kapausan lungguh ing dhampar.

Sirnané Roma kulon kanthi bertahap wiwit taun 330 nganti 476 makili sirnané Amérika Sarékat kanthi bertahap wiwit taun 1798 nganti tekan hukum Minggu. Taun “330” lan taun “1798” loro-loroné minangka tenger profètis sing kasebut “wektu sing wis katetepaké” utawa “wektu wekasan” ana ing kitab Daniel. Taun 330 nandhani wiwitané Roma kulon lan Roma wétan. Pungkasané loro-loroné iku yaiku andhap-asoré pamimpin Romawi, kaya déné Konstantinus ngasoraké kutha Roma ing wiwitan. Taun 476 iku pungkasaning sawijining période profètis sing nandhani carané tatanan pulitik Roma sing kinurmatan iku buyar lumantar telung langkah. Sawijining période sing diwiwiti nalika kutha iku ditampik ing taun 330, banjur disusul déning pangasorané sakabèhé tatanan pulitiké—républik agungé, kang wis dadi pokok kamunggaran utama Roma kuna, dibubaraké—lan pungkasane tekan taun 476, nalika ora bakal ana manèh sawijining panguwasa ing Roma sing asalé saka garis getih Romawi sejati. Loro garis Roma diwiwiti ing taun 330, lan pérangan wacana ing ngendi loro garis iku dipratelakaké, uga nyakup loro garis profètis limang sasi. Garis Roma kulon diwiwiti lan dipungkasi kanthi pangasoran sing lumaku sethithik mbaka sethithik. Garis Roma wétan diwiwiti lan dipungkasi kanthi pangasoran sing lumaku sethithik mbaka sethithik ing taun 1449, nalika Konstantinus sing pungkasan nyuwun idin kanggo mrentah.

Salah siji saka rong periode limang sasi nuwuhake pungkasané Islam Arab minangka fokus ing wangsit lan wiwitané Islam Turki ing taun 782. Ing tanggal iku Permaisuri Irene diasoraké, selaras karo pangasorané Konstantinus sing pungkasan ing pungkasaning wangsit limang sasi kapindho. Ana loro wangsit limang sasi ana ing sajroning siji narasi kang dumadi saka limalas ayat. Sing siji nggambarake sajarah Islam Arab, dene sijiné Islam Turki. Kaloroné padha dipungkasi kanthi pangasorané Roma Wétan. Pungkasaning salah siji saka wangsit mau kawujud lumantar sawijing wanita kang diasoraké, lan sijiné lumantar sawijing priya. Larik ing dhuwuré larik, kabèh mau nandhani pangasorané pasamuwan lan nagarané Roma Wétan. Kaloro pangasoran mau katindakaké déning Islam saka bilai kang kapisan. Pangasorané Konstantinus sing pungkasan ing taun 1449 miwiti sawijining periode patang taun kang dipungkasi ing taun 1453, nalika témbok-tembok Konstantinopel ambruk. Taun 1449 nggambarake pangasoran, lan taun 1453 témbok-temboké ambruk lan sawijining karajan dipungkasi.

Patiné Muhammad

Salah siji saka loro mangsa limang sasi iku diwiwiti kanthi séda Mohammed, kang ing ayat sewelas kasebut minangka “raja sing mrentah atasé wong-wong mau”.

Lan padha padha nduwèni ratu ngungkuli wong-wong mau, yaiku malaékat saka jurang tanpa dhasar, kang ing basa Ibrani asmane Abaddon, nanging ing basa Yunani asmane

Apollyon.

Raja ing ngatasé wong-wong mau iku Mohammed, awit dhèwèké diidentifikasi ing ayat siji, mula dhèwèké dudu sawijining tokoh Islam liyané; dhèwèké iku Mohammed sang raja, lan raja iku sawijining karajan lan Islam iku karajané Mohammed.

Lan malaékat kaping lima ngunèkaké kalasangkane, lan aku weruh ana lintang tiba saka swarga menyang bumi; lan marang dhèwèké kaparingaké kunci telaga tanpa dhasar. Lan dhèwèké mbukak telaga tanpa dhasar mau; banjur metu kumelun saka telaga iku, kaya kumeluning pawon geni kang gedhé; lan srengéngé lan awang-awang dadi peteng marga saka kumeluning telaga iku. Lan saka ing kumelun mau metu walang menyang bumi; lan marang walang-walang iku kaparingaké panguwasa, kaya kalajengking ing bumi duwé panguwasa. Wahyu 9:1-3.

Pambalèné bilai kapisan lan kapindho ing sajroning bilai katelu iku saajar karo pambalèné malaékat kapisan lan kapindho ing sajroning malaékat katelu. Mohammed, ratu iku, diparingi kunci kanggo mbukak jugangan tanpa dhasar, lan 9/11 nandhani kapan malaékat katelu diparingi kakuwatan. Kristus minangka Malaékat kang gagah prakosa banjur tumurun nalika pukulan kapisané Balaam tekan ing sajarah kenabian. Banjur jugangan tanpa dhasar kabukak lan Islam malih dadi sawijining perkara ing sajarah donya. Kristus banjur nuntun umat-Né bali menyang dalan-dalan lawasé Yérémia, lan pesen bilai katelu lan malaékat katelu wiwit diumandhangaké. Ing taun 2015, Trump ngumumaké niyaté kanggo maju dadi présidhèn, mangkono ngojok-ojoki kakuwatan naga globalis, lan jugangan tanpa dhasar banjur ngeculaké ateisme sing pungkasané matèni Trump ing lurung-lurung Sodom lan Mesir. Nalika hukum Minggu, kéwan sing kaping wolu, yaiku kang asalé saka pitu, bakal munggah metu saka jugangan tanpa dhasar. Wiwitaning mangsa panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat èwu lan pungkasané nandhani munggahé sawijining kakuwatan saka jugangan tanpa dhasar.

Kéwan sing sira deleng iku biyèn ana, lan saiki ora ana; nanging bakal munggah saka jugangan tanpa dhasar, lan bakal mlebu ing karusakan: lan para wong kang manggon ing bumi bakal gumun, yaiku wong-wong kang jenengé ora katulis ana ing kitabing kauripan wiwit madegé jagad, nalika padha ndeleng kéwan iku, kang biyèn ana, lan saiki ora ana, nanging satemené isih ana. Wahyu 17:8.

Islam punika kunci ingkang mbikak jugangan tanpa dhasar ing 9/11 lan ingkang mbikak jugangan tanpa dhasar nalika hukum Minggu. Ing satengahing wekdal panyegelan, naga-kéwan globalisme ugi medal saking jugangan tanpa dhasar.

Lan manawa padha wus ngrampungake paseksiné, kéwan galak kang munggah saka telenging jurang tanpa dhasar bakal nindakake perang nglawan wong-wong mau, lan bakal ngalahaké wong-wong mau, lan matèni wong-wong mau. Wahyu 11:7.

Kunci kang mbukak katelu pratandha dalan saka sawijining kakuwatan saka jurang tanpa dhasar diparingaké marang Mohammed, raja karajan Islam. Peperangan Nineveh ing taun 627 nggambaraké sawijining peperangan antarané rong kakuwatan kang ngentèkaké

kakuwatané kaloroné pihak kang perang, saéngga maringi dalan supaya Islam kanthi cepet munggah dadi kuwasa. Kunci iku diputer nalika 9/11 lan munggahe Islam wiwit, sanajan sawisé iku ora suwe banjur ditahan. Peperangan Nineveh dititipèkaké ing 9/11, amarga ana ing kono munggahe Islam wiwit nalika malaékat kang gagah mudhun kanggo madhangi bumi nganggo kamulyané, lan lintang, kang tegesé utusan, uga tiba saka swarga. Peperangan Nineveh uga dititipèkaké ing wekasan, nalika undhang-undhang Minggu teka lan mangsa kapindho Abad Peteng wiwit nalika kumeluning agama Islam nglelimputi srengéngé.

Exeter

Angger-angger Minggu dipralambangaké nalika pesen panguwuh tengah wengi tekan ing pertemuan kémah Exeter. Banjur gerakan-gerakan pungkasan saka panyetegan reca kéwan mau wiwit. Pambentukan, utawa panyetegan, reca mau wiwit ing 9/11, nanging ing pungkasaning mangsa iku, mangsa pangwartané panguwuh tengah wengi uga dadi sawijining fraktal saka kabèh mangsa pambentukan reca mau sing wiwit ing 9/11. Wiwitan makili pungkasan. Bilai kang kapisan mralambangaké bilai kang katelu, kaya déné malaékat kang kapisan mralambangaké malaékat kang katelu. Peperangan Niniwé ing pungkasaning wektu panyegelan, nandhakaké peperangan Niniwé ing wiwitan. Peperangan Niniwé ing wektu angger-angger Minggu iku, yaiku pungkasaning wektu panyegelan sing wiwit ing 9/11, nanging uga dadi pungkasaning mangsa pangwartané panguwuh tengah wengi. Mulané, peperangan Niniwé dipralambangaké ing wiwitan tumrap pangwartané panguwuh tengah wengi, kang nandhakaké langkah-langkah pungkasan ing pambentukan reca kéwan ing Amérika Sarékat, lan ing wektu angger-angger Minggu, wiwitan pambentukan reca kéwan ing jagad wiwit. Niniwé iku kunci sing nyelaraské manéka garis sing nemokaké kasampurnaning panggenapané ing sajarah sing kasamunyi saka ayat patang puluh.

Kita bakal nerusaké luwih jero ing artikel sabanjuré.